

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Klášterky a soudců JUDr. Blanky Chlostové a JUDr. Michala Holuba ve věci

žalobce: **Ivo J.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Weiglem
sídlem Masarykovo náměstí 22/13, 250 01 Brandýs nad Labem

proti

žalované: **SOSConsulting, a.s.**, IČO 01673955
sídlem Skalecká 357/17, 170 00 Praha 7

pro zaplacení 30 576 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku pro uznání Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 28. února 2020, č.j. 15C 188/2019-23,

takto :

- I.** Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení **6388,80 Kč** do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Weigla, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

Odůvodnění :

1. V záhlaví označeným rozsudkem vydaným jako rozsudek pro uznání soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 30 576 Kč se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 30 576 Kč od 2. 1. 2017 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok ad I.) a náhradu nákladů řízení v částce 10 807,20 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce (výrok ad II.).
2. Soud I. stupně rozhodl rozsudkem pro uznání podle ust. § 153a odst. 3 o. s. ř. o žalobě, jíž se se žalobce domáhal zaplacení shora uvedené částky s tvrzením, že žalobce v právním postavení příkazce se žalovanou v právním postavení příkazníka uzavřel dne 4. 10. 2016 příkazní smlouvu, jejímž předmětem bylo podle čl. 2.1. smlouvy vynaložení potřebného úsilí k tomu, aby případný nárok žalobce byl zjištěn a uplatněn u povinné strany s tím, že za svoji činnost měla žalovaná obdržet od žalobce odměnu, která byla v čl. 5.3. Smlouvy sjednána jako 30 % finančního plnění, které žalobce obdrží z titulu uplatněných nároků. Žalovaná provedla příkaz a za žalobce na společnosti Česká pojišťovna, a.s., vymohla plnění ve výši 48 000 Kč, avšak užitek z prováděného příkazu na žalobce nepředvedla, čímž porušila smlouvu i zákon. Žalobce žalovanou vyzval k úhradě dlužné částky několikrát, naposledy doporučeným dopisem ze dne 12. 11. 2018, žalovaná nejprve reagovala vyhýbavě, poté komunikovat přestala a dosud nezaplatila ničeho.
3. Soud I. stupně ve věci rozhodl elektronickým platebním rozkazem ze dne 30. 10. 2019, č. j. EPR 203958/2019-8, jímž žalovanou zároveň vyzval v souladu s ustanovením § 114b o. s. ř., aby se v případě, že podá odpor, ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě, která jí byla doručena spolu s platebním rozkazem, a zároveň ji poučil o následcích nesplnění této výzvy. Žalovaná podala proti platebnímu rozkazu odpor, v zákonné lhůtě se k věci nevyjádřila, soud I. stupně proto ve smyslu ustanovení § 114b o. s. ř. měl za to, že žalovaná nárok, který je proti ní žalobou uplatňován, uznává a ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání podle § 153a odst. 3 o. s. ř., neboť se nejedná o věc, ve které by nebylo možno uzavřít a schválit smír ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 o. s. ř.. Výrok o nákladech řízení odůvodnil ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. a tyto přiznal ve věci plně úspěšnému žalobci za zaplacený soudní poplatek a náklady právního zastoupení advokátem.
4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolání, v němž uvedla, že dne 13. 11. 2019 podala proti elektronickému platebnímu rozkazu odpor a namítla, že nezasláním vyjádření k odporu proti platebnímu rozkazu ve lhůtě stanovené soudem nebyly naplněny důvody pro vydání rozsudku pro zmeškání. V této souvislosti odkázala na komentář k občanskému soudnímu řádu a na nálezh Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2733/13 ze dne 26. 2. 2014, jakož i na další judikaturu. Postup soudu I. stupně označila za procesní pochybení, v důsledku něž se nemohla v řízení proti žalobě bránit a bylo tak poškozeno její právo na spravedlivý proces. Žalovaná navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
5. Žalobce navrhl potvrzení rozsudku soudu I. stupně jako správného s tím, že tvrzení žalované v odvolání vycházejí ze zásadních neznalostí procesních předpisů. Žalobce zdůraznil, že žalovaná byla zákonným způsobem ve smyslu ustanovení § 114b odst. 1 a 2 o. s. ř. vyzvána k podání žaloby, a to ve výroku II. elektronického platebního rozkazu, jehož doručení do

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

vlastních rukou žalovaná nesporně a zároveň byla poučena ve smyslu § 114b odst. 5 o. s. ř., že jestliže se bez vážného důvodu ve věci samé včas písemně nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě nesdělí, jaký vážný důvod jí v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti ní žalobou uplatňován, uznává a soud ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání. Žalovaná přitom netvrdí, že by se ve věci samé ve stanovené lhůtě vyjádřila, ani nesděljuje, že by jí snad měly ve vyjádření bránit nějaké vážné důvody. Žalobce uvedl, že žalovaná se ve stanovené lhůtě nevyjádřila, ani nesdělila, jaké vážné důvody jí ve vyjádření brání, vydání rozsudku pro uznání je za této situace logickým procesním důsledkem liknavého procesního postupu žalované. K odkazům žalované na rozhodnutí vyšších soudů a Ústavního soudu žalobce uvedl, že nemají v daném případě žádnou relevanci, neboť se vztahují pouze k obsahovým náležitostem odporu. V projednávané věci však v důsledku odporu podaného žalovanou došlo ke zrušení elektronického platebního rozkazu, k vydání rozsudku pro uznání došlo pro nerespektování výzvy podle ustanovení § 114b o. s. ř.. Žalobce uzavřel, že rozsudek vydaný soudem I. stupně je zákonný a netrpí žádnými vadami, které by měly vést k jeho zrušení.

6. Dne 3. 11. v 8:23, tedy bezprostředně před odvolacím jednáním, došla odvolacímu soudu žádost žalované o odročení jednání s tím, že jistina i příslušenství byly uhrazeny na účet žalobce č. 107-860 61 30 287/0100 s tím, že potvrzení přikládá v příloze.
7. Odvolací soud se nejprve zabýval žádostí žalované o odročení odvolacího jednání i tvrzeným důvodem spočívajícím v zaplacení žalované částky. Žalovaná doložila dne 3. 11. 2020 odvolacímu soudu potvrzení UniCredit Bank o přijaté transakci ke zpracování plátce SOSConsulting, a.s. (žalovaná) s uvedením čísla účtu příjemce č. 107-8606130287/0100, s tím, že dne 3. 11. 2020 došlo k transakci ve výši 30 576 CZK na účet příjemce a jako zpráva pro příjemce je uveden rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 28. 2. 2020, č. j. 15 C 188/2019-23 a vedle je uvedeno úhrada jistiny.
8. K tvrzení žalované o úhradě dlužné částky žalobce při jednání odvolacího soudu uvedl, že ještě téhož dne ráno kontroloval svůj účet, platba od žalované na něj však nedošla. V případě, že by došlo k úhradě dlužné částky, byla by žaloba vzata zpět. Žalobce dále poukázal na to, že žalované sděloval již dříve číslo svého nového účtu a podle nyní založeného potvrzení měla být platba poukázána na číslo účtu u Komerční banky, který již dávno nemá. Tento účet má žalobce již dva roky zrušený, o čemž již dříve žalovanou informoval. Žalobce dále poukázal na tu skutečnost, že žalovaná je společnost, která má bránit spotřebitele proti nekalým praktikám finančních poradců, její postup jak v řízení před soudem I. stupně, tak i před soudem odvolacím je pro žalobce překvapivý i z hlediska neznalosti procesních předpisů. Žalovaná v odvolání ani netvrdí, že by se k výzvě soudu I. stupně k žalobě vyjádřila a procesním důsledkem takového postupu je vydání rozsudku pro uznání. Žalovaná v odvolání ani neuvádí důvody uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř..
9. Odvolací soud zjistil z předloženého potvrzení o přijaté transakci ke zpracování vydaném UniCredit Bank dne 3. 11. 2020, že úhrada jistiny podle rozsudku soudu I. stupně byla zaslána na účet žalobce vedený u Komerční banky, přestože žalobce výzvou k uhrazení dlužné částky ze dne 12. 11. 2018 sdělil žalované, že již dne 21. 6. 2018 zaslal zástupci žalované číslo svého nového bankovního účtu č. 1701762010/3030 a dále tímto přípisem opětovně vyzývá žalovanou k úhradě dlužné částky na jeho bankovní účet číslo 1701762010/3030, jak vyplývá z podání žalobce založeného na č. l. 8 spisu. Žalovaná neprokázala, že by dlužnou částku před zahájením odvolacího řízení uhradila. Žalovanou dlužnou částku žalobci naopak uhradit na zrušený účet ani nemohla, částka se tak zřejmě vrátí žalované zpět na její účet. Odvolací soud proto neshledal žádost žalované o odročení odvolacího jednání důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Tomanová.

10. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně i řízení předcházející jeho vydání podle § 212 a § 212a o.s.ř. a také odvolání žalované neshledal důvodným.
11. Odvolací soud přezkoumal rozsudek pro uznání jen z hledisek uvedených v § 205b o.s.ř. a § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř. a shledal, že ve věci byly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně příslušný soud I. stupně, o věci nerozhodoval vyloučený soudce a soud I. stupně byl správně obsazen, jakož i to, že předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání uvedené v § 153a odst. 3 o.s.ř. byly v projednávané věci splněny. Za stávající procesní situace nelze rozsudek pro uznání přezkoumávat z jiných, než shora uvedených hledisek.
12. Postup soudu I. stupně, který ve věci rozhodl podle § 153a odst. 3 ve spojení s § 114b odst. 5 o.s.ř. rozsudkem pro uznání, byl správný. Soud I. stupně vyzval žalovanou v souladu s ustanovením § 114b odst. 1 o.s.ř., aby se písemně vyjádřila k věci a v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuznává, vylíčila rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu a k vyjádření připojila listinné důkazy, jichž se dovolává, popř. označila důkazy k prokázání svých tvrzení. K tomu jí určil lhůtu 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu a zároveň ji poučil, že nevyjádří-li se ve stanovené lhůtě, ani soudu nesdělí, jaký vážný důvod jí v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti ní žalobou uplatňován, uznává a rozhodne ve věci rozsudkem pro uznání ve smyslu ustanovení § 153a odst. 3 o.s.ř.. Usnesení bylo žalované doručeno do datové schránky v souladu s ust. 114b odst. 4 o.s.ř. dne 30.10.2019, žalovaná podala odpor proti elektronickému platebnímu rozkazu dne 13.11.2019, k žalobě se ve stanovené lhůtě, která uplynula dne 16.12.2019 nevyjádřila, ani nesdělila, jaký vážný důvod jí v tom brání. Soud I. stupně za této situace postupoval zcela správně podle § 153a odst. 3 o.s.ř., neboť projednávaná věc splňuje podmínky § 114b odst. 1 o.s.ř. a jedná se o věc, v níž lze rozsudek pro uznání vydat, neboť nejde o věc, v níž by nebylo možné uzavřít a schválit smír.
13. Na správnost rozsudku soudu I. stupně ani jeho postupu nemá vliv žádná z odvolacích námitek uplatněných žalovanou, neboť žalovaná pouze namítá, že odpor vůči platebnímu rozkazu nemusí být odůvodněn. Odpor proti platebnímu rozkazu skutečně nemusí být odůvodněn, v důsledku odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu podanému žalovanou došlo ke zrušení elektronického platebního rozkazu a soud I. stupně ve věci rozhodoval rozsudkem pro uznání. Žalované byla řádně doručena kvalifikovaná výzva k vyjádření, žalovaná na ni nijak nereagovala a po celé řízení zůstala nečinná. Jedná se tedy o situaci, na niž je ust. § 153a odst. 3 o.s.ř. cíleno.
14. Odvolací soud proto postupoval podle § 219 o.s.ř. a rozsudek soudu I. stupně potvrdil, včetně výroku o nákladech řízení.
15. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř., žalobci který byl i v odvolacím řízení plně úspěšný, byly přiznány náklady za právní zastoupení advokátem, a to za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast při jednání odvolacího soudu) ve výši stanovené podle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. částkou 2 340 Kč za každý úkon právní služby, k níž náleží dvě náhrady hotových výdajů po 300 Kč a DPH 21% v částce 1108,80 Kč tak, že celková výše nákladů odvolacího řízení činí

částku 6388,80 Kč. Náklady odvolacího řízení bylo žalované uloženo podle § 149 odst. 1 o.s.ř. zaplatit k rukám právního zástupce žalobce, čímž byl v souladu s ust. § 166 odst. 2 o.s.ř. doplněn výrok o nákladech odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení, avšak jen za splnění podmínek a z důvodů stanovených v § 237 o. s. ř. ve znění od 30. 9. 2017 - jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Proti tomuto rozsudku v části týkající se výroku o nákladech řízení není dovolání přípustné.

Praha 3. listopadu 2020

JUDr. Jan Klášterka v. r.
předseda senátu